nüüd liggi poolteist sadda rubla Kohtus; agga Truto hoidis pissut uhkusse pole, ja Hans ei olleks se: suggust mitte himmustanud minniaks. Ewa ei keel: nud Jani nou mitte, sest Liso olli ka temma melest wägga armas, ja Ewa arwas, et se ei olle hea nisuggust iggatsemist keelda, kui waggad lapsed teine teist armastawad. Anti kohto polest lubba, et Liso wois omma wöörmindri poiale naeseks sada, ja pärrast Jürri päwa ollid pulmad Killari rahwa wisi järrel weikessed; ja külla rahwas omma wisi järrel naersid sest kaua. Agga Jaan ja Liso jäi: wad ikka wannematte leiba, ja ollid ikka waggad lapsed.

Neljandama aastaga korjas Hans jälle samma paljo rahha wälja panna, kui temmal Rihho perres olli olnud, et temma kül toitis ja kattis ommast käest suurt perret, ja wabbatikko, ja üksteistkümmend waest last. Murret ja waewa sai temma paljo kanda, agga et temma kartis Jummalat, siis jou: dis temma ka keik ärrakanda Selle pärrast, kes sedda olli temma peale pannud. Mitmed ollid temma läbbi sanud suurt heat kül ihho, kül hinge polest; nüüd seäti tedda weel keige wallale issaks, ja ses seisusses olli temma nisuggune, et temma wäärt on moistlikko rahwale märgiks panna.